

סדר קבלת שבת:

ערב שבת מתפללים מנחת ערב כמו בחול ואין כופלים על פניהם ואחר המנחה הורגים שבישראל חסידים ואנשי מעשה ניהגים ללבוש בגדיים נאים כל אחד כפי יכולתו והולכים לקראת שבת בשמחה ובטוב לבב יש מהם שהולכים לבתי כנסיות ויש מהם שהולכים מחוץ לעיר כל אחד כפי הכנת מקומו באנשים שהולכים לקראת כלה מלכתא וכו' הגה"ק לומר זה הברך:

מוזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועוז:
הבו ליי כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת קדשו:
קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים:
קול יי בכח קול יי בהדר: קול יי שבר ארזים וישפר
יי את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון
במזבז ראמים: קול יי תוצב להבות אש: קול יהוה
יחיל מדבר יחיל יהודה מדבר קדש: קול יי יחולל
אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יי
למבול יושב וישב יי מלך לעולם: יי עוז לעמו יהוה
יי יברך את עמו בשלום:

ואחר כך אומרים זה הפיוט נאה ומשובח יסדו וכנאו החכם
האדמו"ר מהר"ם שלמה הלוי אלקאכין ז"ל בעיר נפת תבנה
נתכונן במהרה בימינו אמן: לחן טובי נפשי לחנוכיכי:
לבה

Chronology Of The Mystics Of Safed¹

Joseph Karo- 1488-1575-Author of the שולחן ערוך;

Solomon Alkabetz-1505-1576-Author of לכה דודי;

Moses Cordovero-1522-1570-Created the order of קבלת שבת;

Isaac Luria- 1534-1572-Lived in Safed from 1569-1572;

Hayyim Vital- 1543-1620-Student of the שער הכוונות-Author of the אר"י;

1. For more information concerning this era in Jewish history, I recommend the book: Physician of the Soul, Healer of the Cosmos, Isaac Luria and His Kabbalistic Fellowship, by Lawrence Fine, Stanford University Press, 2003.

תפלת ערבית לליל שבת Versions Of

Source 1

שער הכונות סא' עמ' ב'

וְזוּה סדר עליהם הנה קיטור סדר קב"ש הוא שתלך לשדה ותאמר
בואו ונלך לקרא' שבת מלכתא לחקל תפוחין קדישין ובכלל
דברינו ובפרט בענין הקידוש של ליל שבת יתבאר לך כונת ח' אלו
שהם חקל תפוחין קדישין ותעמוד מעומד במקו' ח' בשדה ואם יהיה
ע"ג הר ח' גבוה הוא יותר טוב ויהיה המקום נקי כפי מה שלריך
מלפניו כמלוא עיניו ומאחוריו ד' אמות כו' ותחזור פניך כנגד רוח
מערב ששם החמה שוקעת ובעת שקיעתה ממש אז תסגור עיניך
ותשים ירך השמאלית על החזה ויד ימינך על גבי שמאל ותכוין
באזניה וביראה כעומד לפני המלך לקבל תוס' קדושת שבת
ותתחיל ותאמר מזמור הבו לה' בני אלים כו' כולו בנשימה ואח"כ
תאמר ג' פעמים באי כלה באי כלה באי כלה שבת מלכתא ואח"כ
תאמר מזמור שיר ליום השבת וכו' כולו ואח"כ תאמר ה' מלך גאות
לבש כו' עד לאורך ימים ואז תפתח עיניך ותבא לביתך כמ"ש בנפשו:

Translation: The following is a summary of the order of Kabbolos Shabbos: go out into the field and say: let us go out to greet the Shabbos Queen in the apple orchard . . . Stand upright in one spot in the field. If you can place yourself at the top of a hill that would be much better. Check that the spot is clean and provides you a view that is unobstructed for at least four amos in front of you in each direction. Face west to where the sun will be setting. At the moment the sun sets, close your eyes. Place your left hand on your chest and your right hand over your left hand. Imagine that you are standing in fear before a mortal king and welcome the onset of Shabbos. Then recite chapter 29 of Tehillim with a sweet tune. Say three times: Come bride, come bride, come the bride Shabbos, the Queen. Recite Chapter 92 of Tehillim (Mizmor Shir L'Yom Ha'Shabbos, etc.) and then Chapter 93 of Tehillim. Then open your eyes and return home.

Source 2

תוספתא מסכת ברכות (ליברמן) פרק ג-הלכה כה-שמונה עשרה ברכות שאמרו חכמים
כנגד שמנה עשרה אזכרות שבהבו לה' בני אלים כולל של מינים בשל פרושין ושל גרים
בשל זקנים ושל דוד בבונה ירושלם אם אמר אלו לעצמן ואילו לעצמן יצא.

Translation: The eighteen Brachos that comprise Shemona Esrei-on what is the number based? It is based on the eighteen times that G-d's name is referred to in Chapter 29 of Tehillim. To maintain the number of eighteen it is permitted to combine the Brachos that concern apostates with the Bracha that deals with sinners; or the Bracha that deals with the converts with the Bracha that deals with the righteous and the Bracha that deals with the rebuilding of Yerushalayim with the Bracha that deals with the reinstatement of the Davidic monarchy

Source 3

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לב עמוד א-תנו רבנן: מניין שאומרים אבות - שנאמר
הבו לה' בני אלים. ומניין שאומרים גבורות - שנאמר הבו לה' כבוד ועז, ומניין שאומרים
קדושות - שנאמר הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש.

Translation: Our Rabbis taught: on what basis do we recite a Bracha that refers to our forefathers? It is based on the words found in Chapter 29 of Tehillim: Havu Lashem Bnei Ailim (the word: Ailim here refers to the forefathers). On what basis do we recite a Bracha that refers to the grand acts that G-d performs? It is based on the words: Havu Lashem Kavod V'Oz. On what basis do we recite a Bracha

תפלת ערבית לליל שבת Versions Of

that refers to the holiness of G-d? It is based on the words: Havu Lashem Kavod Sh'Mo Hishtachavu Lashem B'Hadras Kodesh.

Source 4

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק ד-שבע של שבת מניין? אמר רבי יצחק כנגד ז' קולות שכתוב בהבו לה' בני אלים. אמר ר' יודן אנתוריא כנגד ז' אזכרות שכתוב במזמור שיר ליום השבת

Translation: Why do we recite only seven Brachos in the Shemona Esrei of Shabbos? R. Yitzchok answered: it is based on the word: Kol (voice) appearing seven times in Chapter 29 of Tehillim. R. Yudan said it is based on G-d's name appearing seven times in Chapter 92 of Tehillim, Mizmor Shir L'Yom Ha'Shabbos.

Source 5

בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת בראשית פרשה יא-תני ר' שמעון בן יוחי אמרה שבת לפני הקדוש ברוך הוא רבון העולמים לכל יש בן זוג, ולי אין בן זוג אתמהא, אמר לה הקדוש ברוך הוא כנסת ישראל היא בן זוגיך, וכיון שעמדו ישראל לפני הר סיני אמר להם הקדוש ברוך הוא זכרו הדבר שאמרתי לשבת כנסת ישראל היא בן זוגיך זכור את יום השבת לקדשו (שמות כ, ח).

Translation: R. Shimon son of Yochai taught: Shabbos complained to G-d as follows: each day of the week has a partner but I do not have a partner. G-d responded that the Jewish People will be your partner. That is why when the Jewish People stood at Mount Sinai G-d told the Jewish People: remember that I promised Shabbos that the Jewish People will serve as the partner of Shabbos. How did G-d remind the Jewish People? By saying remember Shabbos that you must to enter into Kiddushin (become Shabbos' partner) with her.

Source 6

מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דבחדש פרשה ג-ויוצא משה את העם לקראת הא-להים מן המחנה. אמר ר' יוסי, יהודה היה דורש, (דברים לג, ב) ויאמר ה' מסיני בא, אל תקרא כן, אלא ה' לסיני בא, ליתן תורה לישראל או אינו אומר כן, אלא ה' מסיני בא, לקבל את ישראל, כחתן זה שהוא יוצא לקראת כלה.

Translation: Moshe Rabbeinu directed the Jewish People to travel towards G-d from the encampment. R. Yosse said: Yehudah used to explain the verse (Devarim 33,2) that G-d came from Sinai as follows: read the verse as saying that G-d came towards Sinai to give the Torah to the Jewish People or say that G-d came from Sinai to accept the Jewish People like a groom who proceeds towards his bride.

Source 7

תולדות יצחק בראשית פרק יח- והטעם שהוא קמוץ כשהוא קדש, לפי שבחכמת הנקוד הקמץ מעלה וראשון לז' התנועות שהם קמץ פתח צרי סגול חולם שורק חירק, שמתוך ז' אלו תבנה התורה, ונקראים ז' קולות, ועליהם אמר דוד ע"ה [תהלים כט] במזמור של מתן תורה שבעה קולות, לפי שכל התורה מיוסדת עליהם, וזהו אמרם בז' קולות נתנה תורה.

Translation: The reason that the vowel "Kametẖ" is considered holy is that among the seven Hebrew vowels, it is the first of the vowels. These are the seven vowels: Kametẖ, Patach, Tẖiri, Segol, Cholem;

תפלת ערבית לליל שבת Versions Of

Shurak and Chirik. With these seven vowels the Torah was composed and are known as the seven voices about which King David said: (Tehillim 29): in the chapter of Tehillim that celebrates the giving of the Torah seven times the word Kol. Because the whole Torah is based on those vowels and that is what is meant when one says: the Torah was given in seven voices.

Source 8

רד"ק תהלים פרק כט פסוק ג-קול ה' על המים. דרשו רבותינו ז"ל (מכילתא יתרו בחדש ה'; ספרי שמג; זבחים קטז, א) בזה המזמור שנאמר על יום מתן תורה.

Translation: Our Sages learned: this chapter was composed as a description of what occurred when the Torah was given to the Jewish people.

Source 9

ספר המנהיג הלכות שבת עמוד קסח-וכדמסיימי מקדשי' לאלתר ועומדין ומחזירין ס"ת לארון, ומנהג ספרד לומר' הבו ליי' בני אלים. ויראה לי הטעם שזה המזמור על מתן תורה נאמר, וירקידם כמו עגל, למה תרצדון הרי' גבנונים, וכתי' בסוף ה' עוז לעמו יתן ושאו שערי' ראשי', כששמעו אומות העולם את הקולות והברקי' הלכו אצל בלעם לדעת מה זה ועל מה זה, ויאמר אליהם: הקב"ה נותן תורה לישראל, וזהו ה' עוז לעמו יתן. ושאו שערים ראשי' שלמה ע"ה אמרו כשהכניס הארון לבית קדש הקדשים שדבקו השערי' זה בזה כדאי' בפ' במ' מדליקי'. אב"ן.

Translation: When the Torah reading is completed, they recite Kaddish. They then return the Torah scroll to the ark. In Minhag Sepharad, they recite the chapter of Tehillim that begins: Havu La'Shem Bnei Ailim as the Torah scroll is carried to the ark. It appears to me that we do so because the chapter describes the giving of the Torah. The words: Va'Yarkidaim Kmo Aigel represent what was found in another chapter of Tehillim (68, 17): Why do you look with envy, O many peaked mountain, at the mountain which G-d desired for his abode? Truly the Lord will dwell there forever. It is further written at the end of the chapter: Hashem Oz L'Amo Yitain and Si'Oo Sh'Arim Rasheichem. When the nations of the world heard the sounds and thunder that occurred during the giving of the Torah, they went to Bilam to learn what was happening. He told them that G-d was giving the Torah to the Jewish People; that is the meaning of the words: Hashem Oz L'Amo Yitain. The words: Si'Oo Sh'Arim Rasheichem are the words King Shlomo uttered when the doors into the Holy of Holies would not open as he was about to bring the ark there.

Source 10

מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק יח הלכה ב-לפיכך נהגו העם לומר מזמורין בעונתן, דתנינן תמן, שיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש, ביום הראשון היו אומרים, לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה, בשני היו אומרים, גדול ה' ומהולל מאד בעיר א-להינו הר קדשו, בשלישי היו אומרים, א-להים נצב בעדת א-ל בקרב א-להים ישפוט, ברביעי היו אומרים, א-ל נקמות ה' א-ל נקמות הופיע, בחמישי היו אומרים, הרנינו לא-להים עוזינו הריעו לא-להי יעקב, בששי היו אומרים, ה' מלך גאות לבש לבש ה' עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט, בשבת היו אומרים, מזמור שיר ליום השבת, מזמור שיר לעתיד לבא, ליום שכולו שבת ומנוחה לחי העולמים; שכל המזכיר פסוק בעונתו מעלה עליו כאילו בנה מזבח

תפלת ערבית לליל שבת Versions Of

חדש והקריב עליו קרבן. הלכה ג-בהנוכה, ארוממך ה'. בפורים, שיגיון לדוד... ובחג השבועות, הבו לה' בני אלים.

Translation: Therefore the Jewish People recited chapters of Tehillim based on the occasion. As we learned: the song that the Leviim would sing in the Beis Hamikdash. On Sunday, they would recite: La'Shem Ha'Aretz etc.; On Monday they would recite: Gadol Hashem, etc.; on Tuesday they would recite: Elohim Nitzav etc.; On Wednesday they would recite: Ail Nikamos Hashem etc.; On Thursday they would recite: Harninu L'Elokim; on Friday they would recite: Hashem Melech etc.; on Shabbos they would recite: Mizmor Shir L'Yom Ha'Shabbos; a song about the future, a time when everyday will be Shabbos and a day of rest for all mankind. Everyone who recites the appropriate chapter of Tehillim to match the occasion is like one who built a new altar and brought a sacrifice upon it. On Chanukah the chapter that begins: A'Romimcha Hahsem; on Purim, Shigyon L'Dovid and on Shavuaos, Havu La'Shem Bnai Eilim.

Source 11

ספר סדר היום עמ' פב'-סדר קבלת שבת- ומנהנו כשאנו הולכים לקבל שבת לומר אלו המזמורים: לכו נרננה לה' וכו'. שירו לה' שיר חדש וכו'. ה' מלך תגל הארץ וכו'. מזמור שירו לה' שיר חדש וכו'. ה' מלך ירגזו עמים וכו'. הבו לה' בני אלים וכו'. ואחר כך יאמר פזמון אחד או שנים ואלו הם: לכה דודי לקראת כלה פני שבת נקבלה. זכור שמור בדבור אחד, נתן לנו המלך המיוחד. ה' אחד ושמו אחד, לשם ולתפארת ולתהלה. לכה דודי וכו'.

Translation: The words: Zachor and Shamor were said simultaneously by G-d when He recited the First Commandment given by G-d, the Unique One. G-d is one and His name is one, for renown, for splendor and for praise.

קדשת שבת הנחלתנו, ועל הר סיני קרבתנו, בתורה ובמצוה עמרתנו, וקראתנו עם סגלה. לכה דודי וכו'.

Translation: The holiness of Shabbos was given as our inheritance and at Mount Sinai You brought us near with Torah and Mitzvos. You adorned us and named us a Special Nation.

נודה לך ה' א-להינו, כי ממצרים הוצאתנו, ומבית עבדים פדיתנו, ובכח ירך הגדולה. לכה דודי.

Translation: We thank You, G-d our G-d, because from Egypt did You rescue us and from a place of servitude You redeemed us with the strength of Your mighty hand.

בתוך ים סוף הדרכתנו, ובנפל אויב שמחתנו, חיים וחסד עשית עמנו, להעבירנו במצולה. לכה דודי.

Translation: Through the Yam Suf You led us and with the fall of our enemies we rejoiced. You granted us life and You exhibited kindness to us by allowing us to walk through the depth of the sea.

אתה א-להי הא-להים, ומי כמוך באלים, משפיל גאים המגדילים, ומרים אביון לגדלה. לכה דודי.

Translation: You are the G-d of all gods; who is like You among the gods. You suppress the haughty who arise and lift the poor to greatness.

בואי בשלום עמרת בעלה, וגם בשמחה ובצהלה, תוך אמוני עם סגלה, בואי כלה, בואי כלה,

בואי כלה, בואי כלה. בואי לשלום שבת מלכתא. ויאמר: מזמור שיר ליום השבת וגו'.

Source 12

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פו' עמ' ב'—תנו רבנן: בששי בחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל. רבי יוסי אומר: בשבעה בו. אמר רבא: דכולי עלמא בראש חדש אתו למדבר סיני, כתיב הכא (שמות יט) ביום הזה באו מדבר סיני, וכתיב התם (שמות יב) החדש הזה לכם ראש חדשים, מה להלן ראש חדש, אף כאן ראש חדש. ודכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל, כתיב הכא (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו, וכתיב התם (שמות יג) ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה, מה להלן בעצומו של יום, אף כאן בעצומו של יום. כי פליגי, בקביעא דירחא; רבי יוסי סבר: בחד בשבא איקבע ירחא, ובחד בשבא לא אמר להו ולא מידי, משום חולשא דאורחא. בתרי בשבא אמר להו (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים.

Translation: Our Rabbis taught: On the sixth day of the month Sivan were the Ten Commandments given to Israel. Rav Yossi maintained: On the seventh thereof. Said Raba: All agree that they arrived in the Wilderness of Sinai on the first of the month. For it is written, on this day they came into the wilderness of Sinai; while elsewhere it is written, This month shall be unto you the beginning of months: just as there it refers to the first of the month, so here too the first of the month is meant. Again, all agree that the Torah was given to Israel on the Sabbath. For here it is written, Remember the Sabbath day, to keep it holy; while elsewhere it is written, And Moses said unto the people, Remember this day: just as there, he spoke on that very day, so here too it was on that very day. Where they differ is on the fixing of the New Moon. Rav Jose holds that New Moon was fixed on the first day of the week Sunday, and on that day Moses said nothing to them on account of their exhaustion from the Journey. On Monday he said to them, and you shall be unto me a kingdom of priests.

Source 13

ספר הרוקח הלכות שבועות סימן רצו—במסכת שבת בפ' ר"ע [דף פו] דכולי עלמא בשבת ניתנה התורה. לפי שהשבת שקולה ככל התורה והשומר שבת יזכה לנוח ביום שכולו שבת. ובתחילת התורה רמז שבת ירא ברא"שית אותיות שב"ת יר"א על שם את שבתותי תיראו.

Translation: In Maseches Shabbos (Daf 86) it is written that all agree that the Torah was given on Shabbos. No one disputes that the Torah was given on Shabbos because the observance of Shabbos is considered equal to observing all the Mitzvos and those who observe Shabbos will merit being able to rest in the era when everyday will be Shabbos. The opening words of the Torah contain a hint as to the importance of Shabbos. The word Bereishis can be jumbled to make the words: Shabbos Yirei (be careful on Shabbos). This is a reference to the verse: Es Shabsosei Tirau (My Shabbos you shall fear).

Source 14

שפת אמת שמות פרשת יתרו—בפסוק זכור את יום השבת לקדשו כו'. כי מה זה הטעם? כי ששת ימים עשה, לכן צוה אותנו לנוח בשבת. והוא באמת עדות לבני ישראל כמו שאמר רש"י בפסוק אות הוא ביני, בהנחילו לנו יום מנוחתו למנוחה. וחז"ל אמרו בשבת ניתנה תורה דכ' זכור כו' בעצומו של יום. משמע שבכה קבלת התורה ניתן לנו השבת. דכתוב אנכי ה' א—להיך וחל א—לקותו יתברך בנפשות בני ישראל. לכן כיון שהקב"ה נח בשבת צריך כל

תפלת ערבית לליל שבת *Versions Of*

איש ישראל לנוח. והעושה מלאכה קראתו התורה מחלליה. והאיך צריך האדם לשמור כחו לידע ולהאמין כי יש בו כח אלקי.

Translation: Why should we commemorate Shabbos by making it sanctified? G-d created the world in six days. Therefore G-d ordered us to rest on Shabbos. The observance of Shabbos is a symbol of the relationship between G-d and the Jewish People as Rashi said on the words: Os Hee Baini; G-d awarded us His day of rest as our day of rest. Chazal said that on Shabbos the Torah was given as it is written: remember the essence of the day. We learn from this that Shabbos given to us only because we accepted the Torah. It is written: I am Your G-d. With that statement G-d embedded within us one of His traits. Because we have within us this G-d-like trait, we must rest when G-d rests. That is why one who violates the Shabbos is called one who desecrates. That is why man must use his energy to recognize and believe that he has within him G-d-like qualities.